

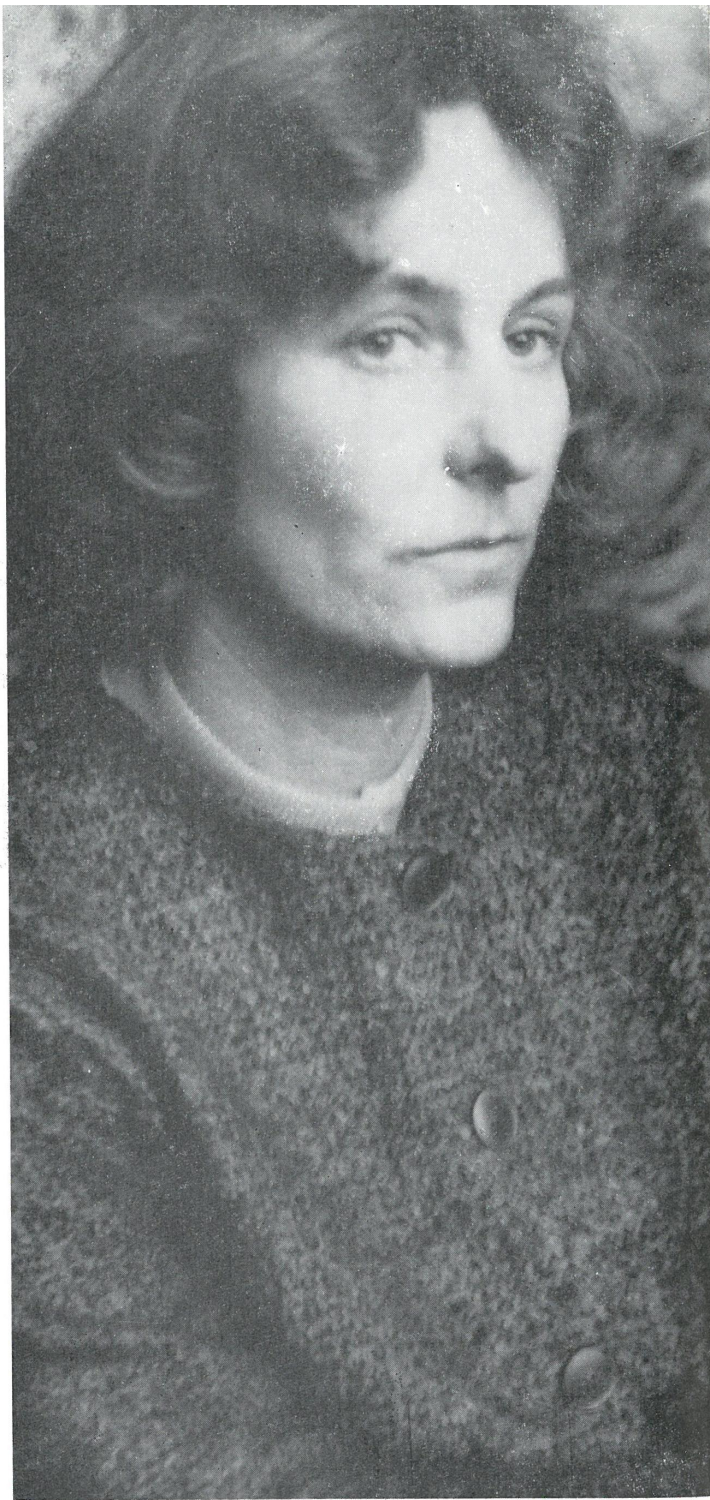
9/1966zach

Winnia Kradupé

Związek Polskich Artystów Plastyków

Centralne Biuro Wystaw Artystycznych

CENTRALNE BIURO
WYSTAW ARTYSTYCZNYCH
Warszawa, pl. Sienkiewicza 3
1625/66

WYSTAWA GRAFIKI
I MALARSTWA

Janina Kraupe

Kraków

marzec 1966

Warszawa, „Zachęta”, Plac Małachowskiego 5

Janina Kraupe ur. w 1921 r. w Sosnowcu. Studia: Akademia Sztuk Pięknych w Krakowie. Twórczość w zakresie malarstwa sztalugowego, monumentalnego i grafiki. Docent ASP w Krakowie, członek „Grupy Krakowskiej”.

Wystawy indywidualne:

Kraków 1959, 1961; Nowa Huta 1961; Bielsko-Biała 1962; Warszawa 1964.

Udział w większych wystawach w kraju:

I, II, III Wystawa Sztuki Nowoczesnej, Kraków 1948, Warszawa 1957 1959; II, III, IV Ogólnopolska Wystawa Plastyki, Warszawa 1951, 1952, 1954; Wystawy „Grupy Krakowskiej” w Galerii „Krzysztofora”, Kraków 1958—1965; I, II, III Biennale Grafiki, Kraków 1960, 1962, 1964; Wystawa Malarstwa i Wystawa Grafiki Artystycznej i Rysunku w XV-lecie PRL, Warszawa 1961; I, II Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego, Szczecin 1962, 1964; Wystawa Grafiki i Rzeźby w XX-lecie PRL, Warszawa 1965; Wystawa „Grupy Krakowskiej”, Wrocław 1965; „Porównania”, Sopot 1965.

Udział w wystawach międzynarodowych:

Międzynarodowa Wystawa Sztuki Kobiet, Amsterdam 1952; XXVI Biennale, Wenecja 1952; VIII Biennale, Sao Paulo 1965.

Udział w wystawach sztuki polskiej za granicą:

Kopenhaga, Mińsk, Kijów, Wiedeń 1955; Montreal, New Delhi, Kalkuta, Madras, Bombaj, Lipsk, Berlin 1956; USA 1963; Bochum, Essen, Bratysława, Praga 1964; Kassel, Avignon, Buenos Aires, Bad Hersfeld 1965.

Nagrody:

III nagroda na II OWP, Warszawa 1951; wyróżnienie na I FPMW*, Szczecin 1962; wyróżnienie na III Biennale Grafiki, Kraków 1964; dyplom honorowy, medal brązowy i medal srebrny Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych w Krakowie w latach 1959—1961.

Prace w zbiorach:

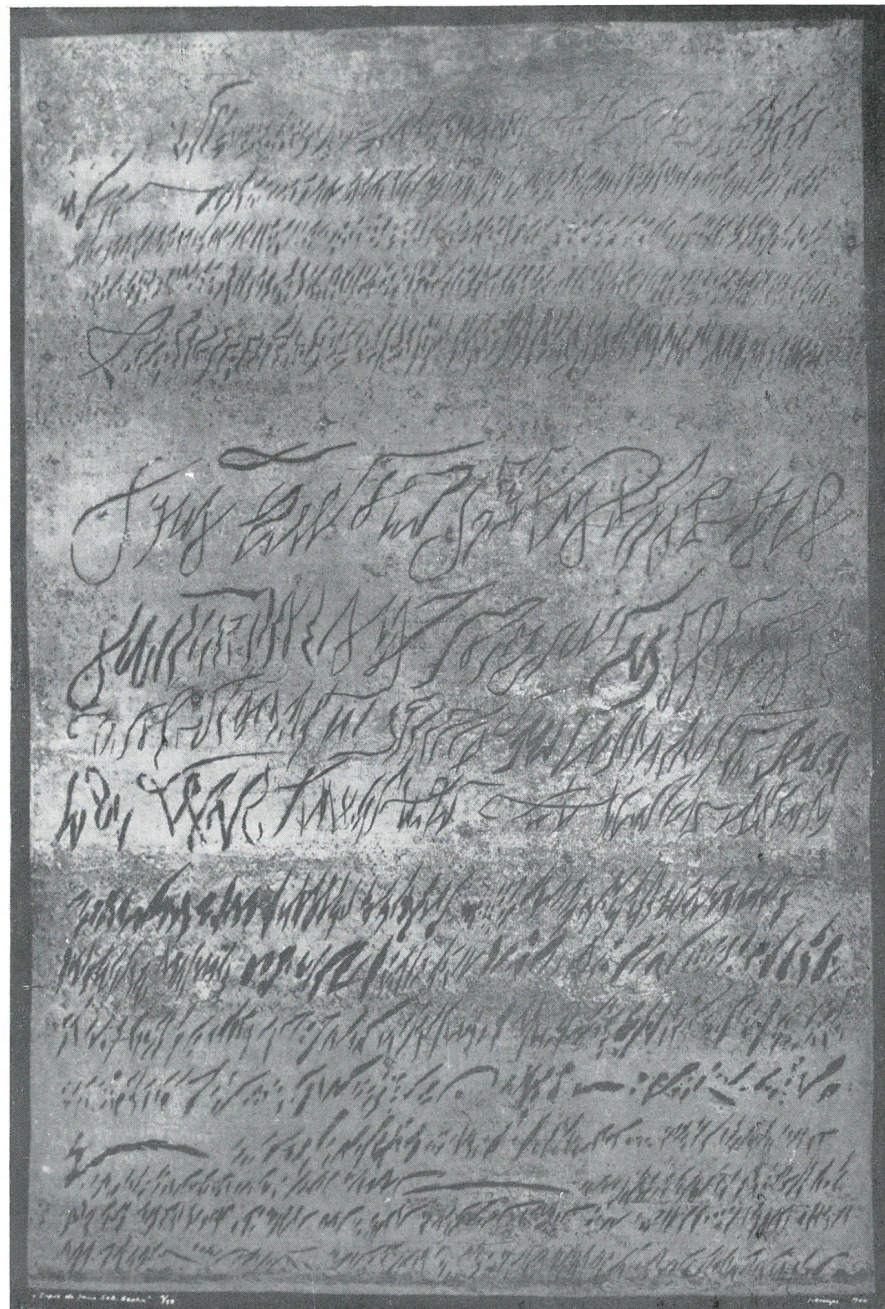
Muzeów Narodowych w Warszawie i Krakowie, Muzeum im. L. Wyczółkowskiego w Bydgoszczy, PMRN w Krakowie oraz w zbiorach prywatnych w Krakowie, Londynie, NRF i USA.

* Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego

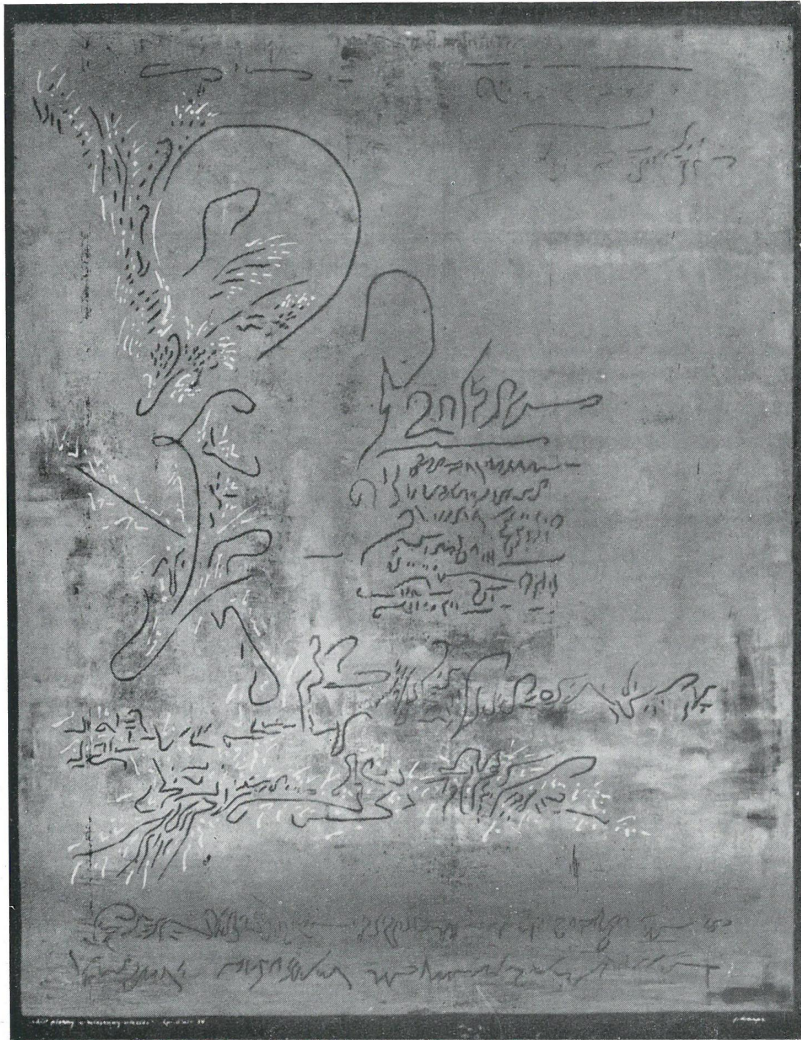
W ciągu kilku lat ostatnich malarstwo i grafika Janiny Kraupe-Świdorskiej zdobyły sobie wśród różnorodnych przejawów naszego życia artystycznego pozycję szczególną: obecną twórczość artystki cechuje nie tylko rzadkie zdyscyplinowanie i dojrzałość warsztatu, jasna świadomość realizowanych — i osiągniętych celów, ale również istotna aktualność podjętej problematyki, którą można by nazwać — problematyką wartości granicznych wizualnego przekazu. Każde dzieło malarskie czy graficzne jest obrazem. Każdy obraz zakłada istnienie modelu, którego pewne własności zostają w obrazowej projekcji przekształcone i — poprzez takie przekształcenie — zachowane. Granice dopuszczalnych przekształceń sztuka naszego czasu zakreśla bardzo szeroko: od pełnej metamorfozy do pełnej imitacji, od dalekich analogii do bezpośredniego odwzorowania. Nie to wydaje się jednak najważniejsze. Istotny dylemat sztuki współczesnej polega na wyborze universum, z którym obraz ma korespondować. W pewnych wypadkach universum tym staje się samo dzieło: obraz przegląda się wtedy sam w sobie, w swych symetriach, rytmach, dysonansach i harmoniach. W innych — universum modelowane znajduje się całkowicie poza obrazem: w świecie rzeczy, doznań, wyobrażeń. W jeszcze innych — i to jest sytuacja bodaj że najciekawsza, obraz

wchodzi w zasięg modelowanego universum jako jego bezpośrednia, materialna granica. Dzieje się tak, gdy modelowane universum pojmowane jest jako universum nie rzeczy, ale działań organizowanych w obecności — i w oczekiwaniu powstającego przekazu i w nim znajdujących swe ostateczne rozwiązanie. Tę ostatnią możliwość nazwano kiedyś malarstwem gestu, zakładając — jakże jednostronnie — że wszelkie działanie jest tylko działaniem fizycznym: mniej lub więcej złożonym odruchem zasilanym przez ciemne, nieartykułowane energie i emocje. Wielką zasługę — i właśnie aktualność — malarstwa Janiny Kraupe-Świdorskiej widzę w tym, że się temu założeniu przeciwstawiła, że obraz stał się dla niej polem i odbiciem nie samych tylko działań fizycznych, ale powodujących nimi działań intelektualnych, refleksji, intuicji, opóźniającego namysłu, selektywnego wyboru. Malarski rezultat staje się w ten sposób czymś nieporównanie pełniejszym: dochodzą w nim do głosu zarówno wartości autonomiczne, wewnętrzne, wartości obiektu samostrukturyzującego się, jak i wartości metaforyczne: zewnętrzne, dalekie, a przecież wyczuwalne echa universum, wobec których twórcze działania autora pełnią funkcję pośredniczącą, medialną. W wyniku rodzi się typ obrazu, który nazwać można *z a p i s e m*: zapisem nieznanymi słowami, w nie nazwanym alfabecie informacji, od których jednoznaczności znacznie ważniejsza jest ich emocjonalna aura, stany wyczekiwania, napięcia, poruszenia towarzyszące czujnemu i czułemu procesowi ich przekazywania. Celem bowiem, jaki sobie stawia artystka jest utrzymanie i ewokacja wewnętrznego wzruszenia, które rodzi się i już pozostaje, tak jak rodzą się i pozostają mijane drzewa i zmierzchy, godziny i krajobrazy. Fale znaczeń, które raz pobudzone odbiegają i wracają, krzyżują i nawarstwiają się póty, póki nie zaczną poddawać się porządkującym rytmom, ceremonii zapisu rozwijającej się od pierwszej akwarelowej notatki aż do ostatecznego, w pełni zorkiestrowanego środkami malarskimi lub graficznymi napięcia.

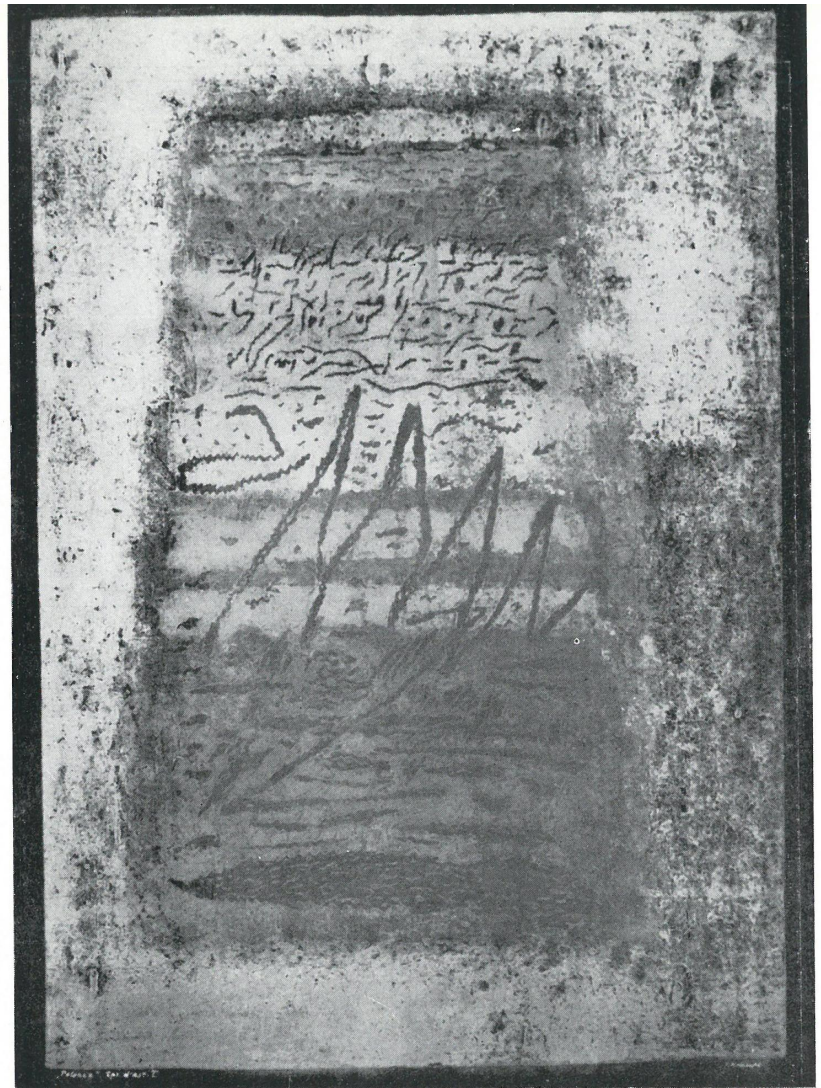
MIECZYSLAW PORĘBSKI

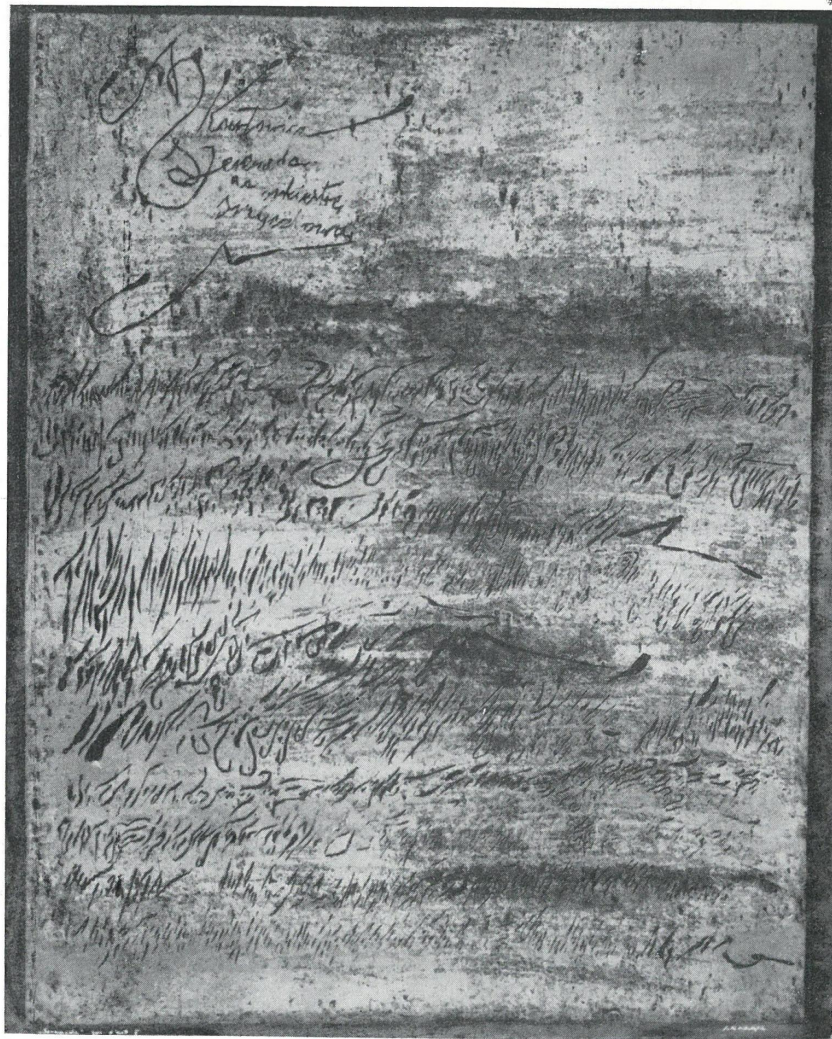
7. Zapis do Jana Sebastiana Bacha

13. List pisany w wiosenny wieczór

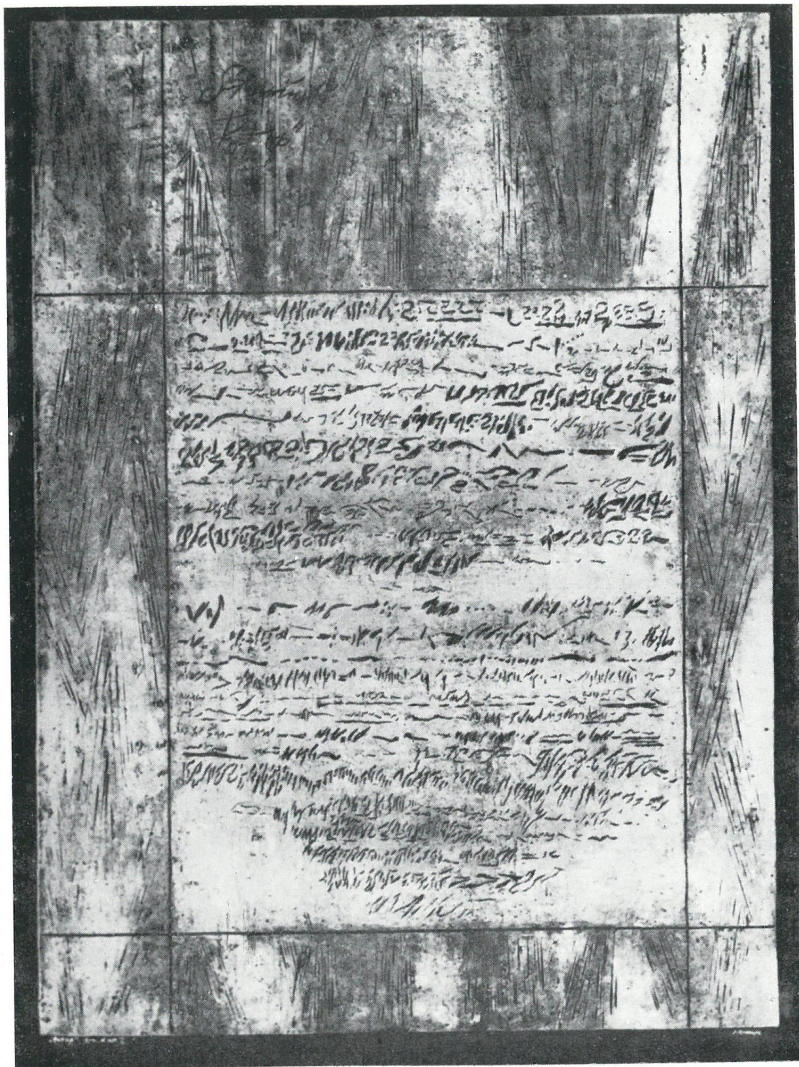
24. Polonez

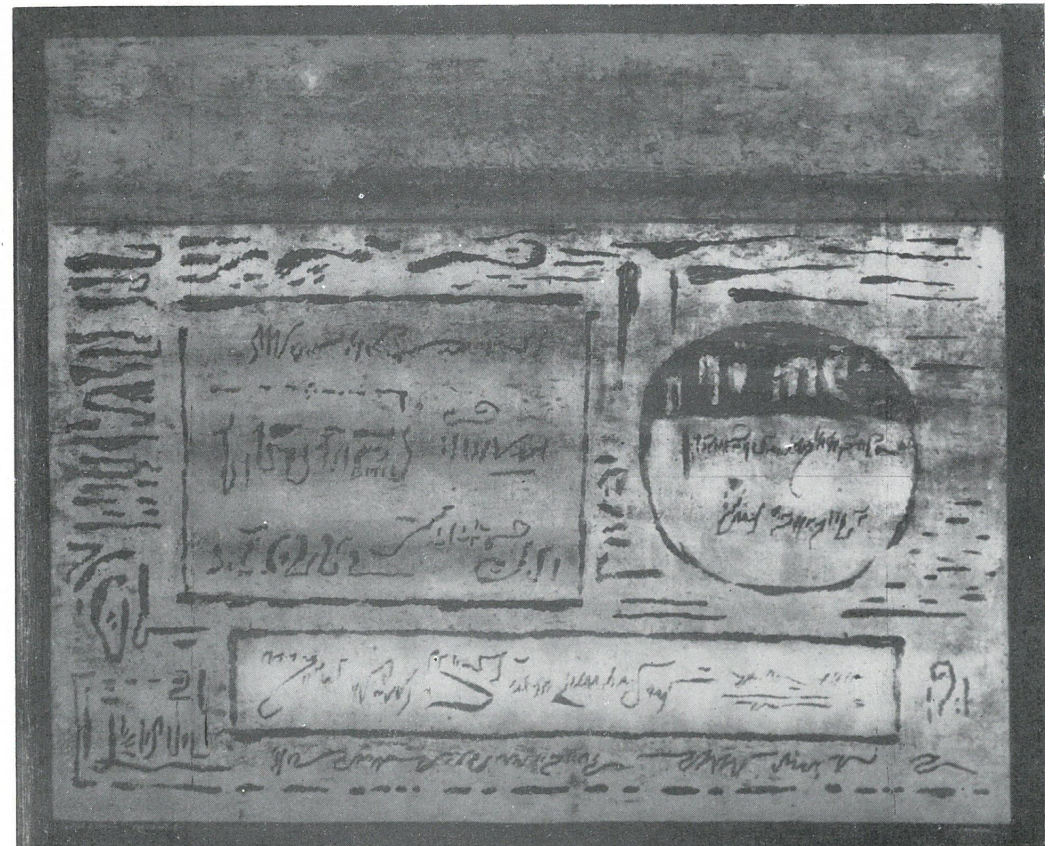
25. Serenada

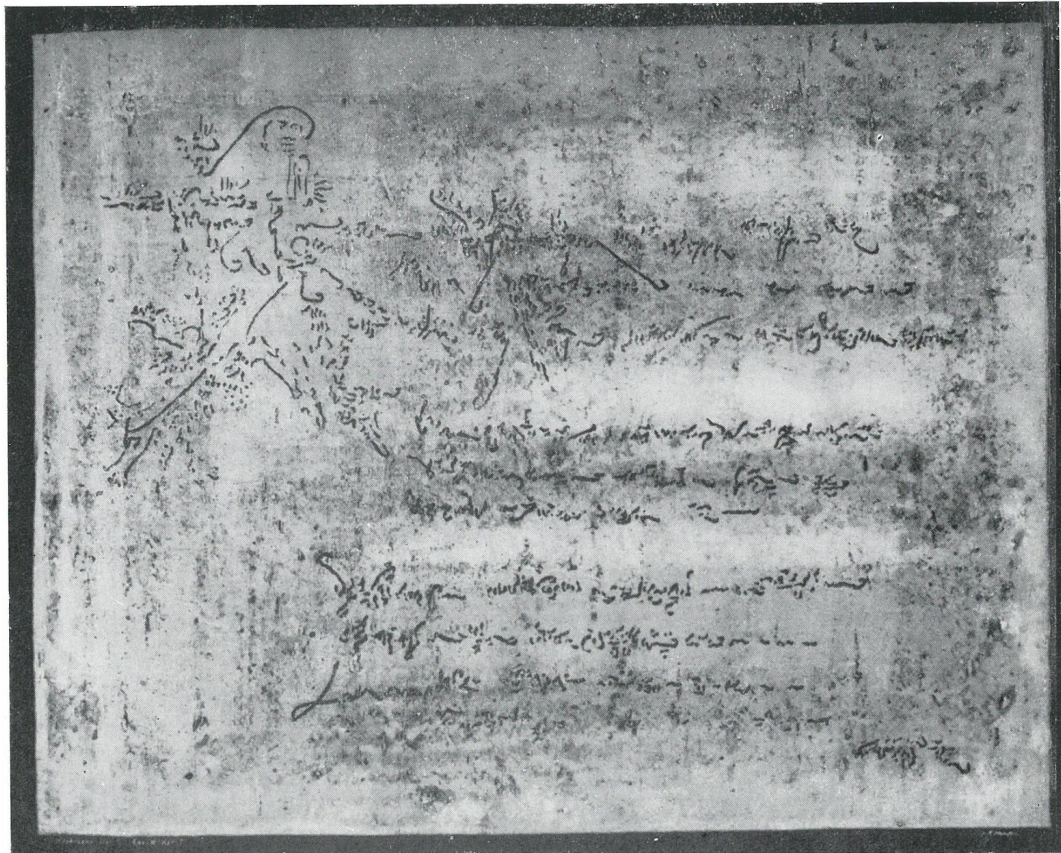
26. Koncert Jana Sebastiana Bacha

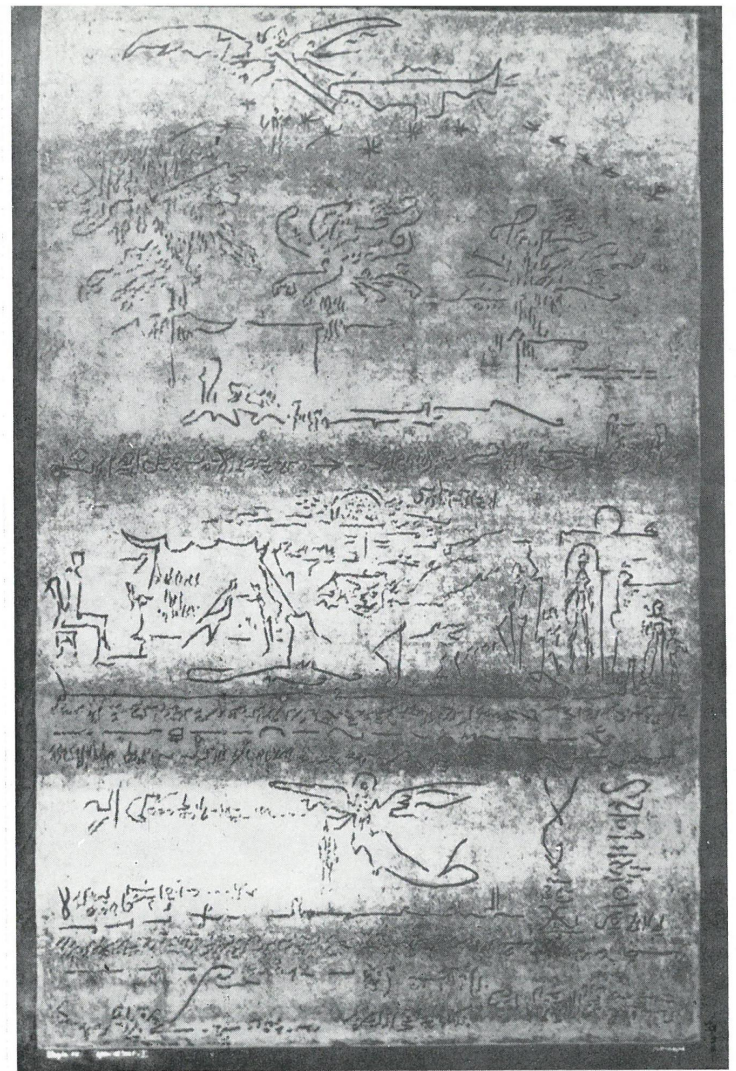
27. Potop

31. List o morzu

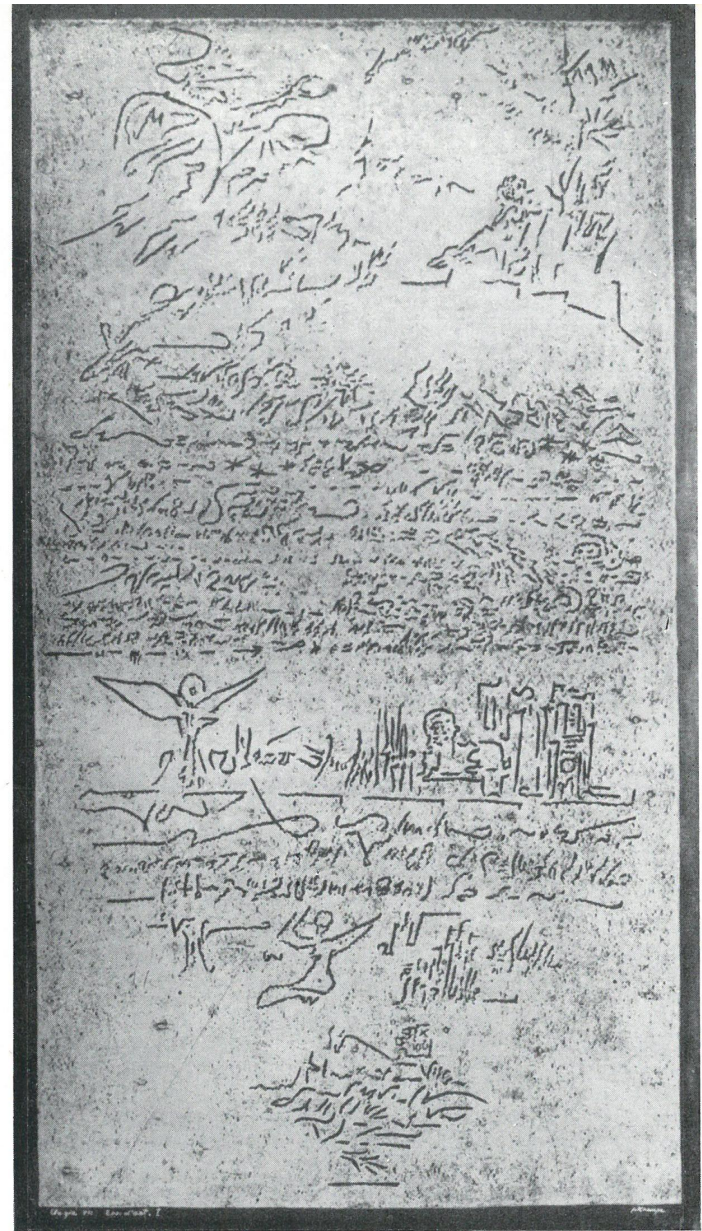
32. Niebieski list

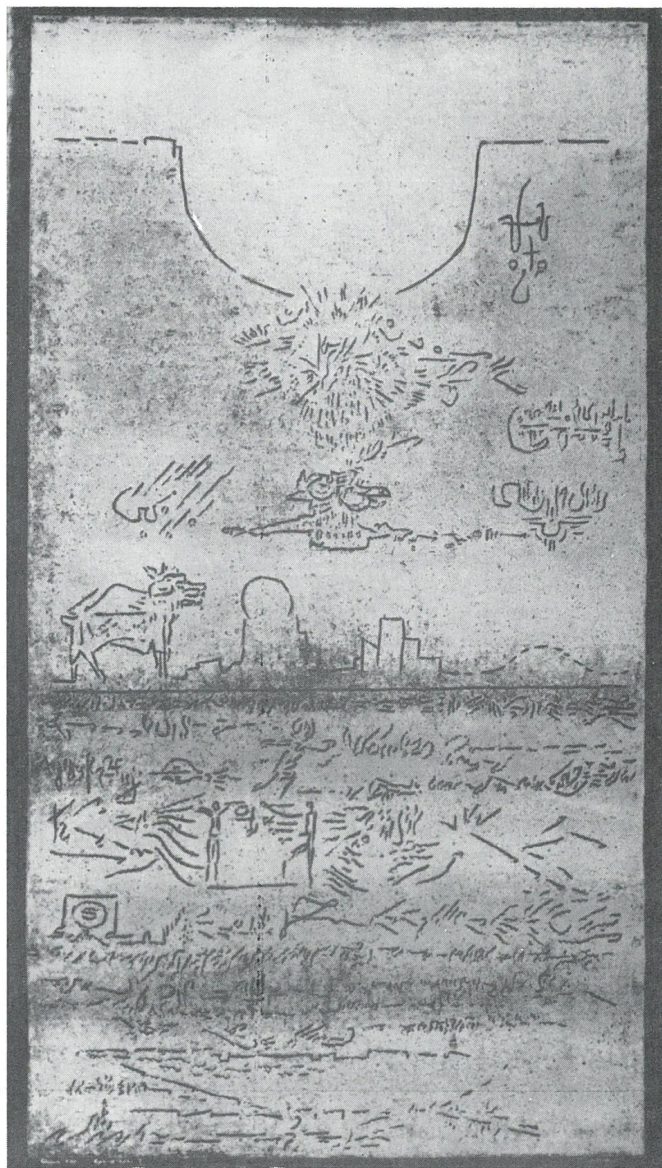
62. Elegia IV

63. Elegia V

65. Elegia VII

66. Elegia VIII

Grafika

1. Wieczne krzewy, 1962, linoryt barwny, 62,5 × 32
2. Hołd, 1963, linoryt barwny, 45,5 × 32,5
3. Gorące lato, 1963, linoryt barwny, 26,5 × 67
4. Japoński ogród, 1963, technika mieszana, 41 × 25,5
5. Park, 1963, linoryt barwny, 41 × 56
6. Górskie zbocze, 1963, technika mieszana, 63 × 32
7. Zapis do Jana Sebastiana Bacha, 1964, linoryt barwny, 63,5 × 42
8. Do muzyki Corelliego, 1964, linoryt barwny, 49,5 × 34
9. Sonata na dwoje skrzypiec, 1964, linoryt barwny, 27 × 50
10. Aria, 1964, linoryt barwny, 33,5 × 44
11. Ptak ognisty, 1964, linoryt barwny, 60 × 52
12. Zapis muzyczny, 1964, linoryt barwny, 67 × 48
13. List pisany w wiosenny wieczór, 1964, linoryt barwny, 60,5 × 47
14. List pożegnalny, 1964, linoryt barwny, 54 × 33
15. List, 1964, linoryt barwny, 41 × 48
16. Niebieska fala, 1964, linoryt barwny, 36 × 48
17. Zielona fala, 1964, linoryt barwny, 36 × 48
18. Śnieg w górach, 1964, technika mieszana, 38,5 × 52
19. Nawrócenie, 1964, technika mieszana, 49 × 32
20. Koncert fortepianowy Liszta, 1964, linoryt barwny, 66,5 × 44,5
21. Z notatnika muzycznego, 1964, linoryt barwny, 62 × 42
22. Do muzyki Chopina, 1965, linoryt barwny, 53,5 × 68,5
23. Taniec Ognia, 1965, linoryt barwny, 25,5 × 54,5
24. Polonez, 1965, linoryt barwny, 54 × 37,5
25. Serenada, 1965, linoryt barwny, 64,5 × 50
26. Koncert Jana Sebastiana Bacha, 1965, linoryt barwny, 58 × 39
27. Potop, 1965, linoryt barwny, 69,5 × 50
28. Krótki koncert, 1965, linoryt barwny, 64 × 46

29. Tristan i Izolda, 1965, linoryt barwny, 45 × 62
30. Do muzyki Beethovena, 1965, linoryt barwny, 50 × 35
31. List o morzu, 1965, linoryt barwny, 49 × 59,5
32. Niebieski list, 1965, linoryt barwny, 40 × 50,5
33. Wieczór, 1965, linoryt barwny, 31,5 × 57
34. List z południa, 1965, linoryt barwny, 52 × 41
35. Pejzaż, 1965, linoryt barwny, 37 × 50
36. Mnich, 1965, linoryt barwny, 35 × 48
37. Potok, 1965, linoryt barwny, 51 × 35
38. Fryz, 1965, linoryt barwny, 43 × 53
39. Skały, 1965, linoryt barwny, 36 × 43
40. Cztery popiersia, 1965, technika mieszana, 40 × 52
- 41—58. Cykl „Metamorfozy”, I—XVIII, 1963, linoryty barwne, 56 × 35

Ilustracje do „Elegii z Duino” R. M. Rilkego, 1965, linoryty barwne

59. Elegia I, 60 × 39,5
60. Elegia II, 66 × 40
61. Elegia III, 60,5 × 39,5
62. Elegia IV, 60,5 × 38,5
63. Elegia V, 65 × 36,5
64. Elegia VI, 45,5 × 29,5
65. Elegia VII, 65 × 35
66. Elegia VIII, 66 × 35,5
67. Elegia IX, 60 × 40
68. Elegia X, 65 × 43

Malarstwo olejne

69. Żółty dom, 1964, 90 × 138
70. Porywany wiatrem, 1965, 190 × 76
71. Motyw muzyczny I, 1965, 200 × 53

72. Koncert romantyczny, 1965, 52 × 117
73. Nokturn, 1965, 125 × 45
74. Niebieska Symfonia, 1965, 124 × 54
75. Improwizacja, 1965, 52 × 117
76. Wzlot, 1965, 188 × 76
77. Motyw muzyczny II, 1965, 61 × 49
78. Deszczowa fuga, 1965, 50 × 61
79. Ostatnie liście, 1965, 58 × 37
80. Motyw muzyczny III, 1965, 37 × 58

Akwarele

81. Wyspa ptaków, 1963, 24 × 32
82. Głowa, 1963, 32 × 24
83. Zagajnik, 1963, 13 × 33
84. Białe znaki, 1963, 17 × 31
85. Dzień deszczowy, 1963, 32,5 × 24
86. Planty zimą, 1963, 24 × 32,5
87. Ikar spadający, 1964, 32 × 16
88. Adept, 1964, 32,5 × 24
89. Tatry, 1964, 24 × 33
90. Altana, 1964, 33 × 24
91. Okręt, 1964, 24 × 32
92. Zimowe słońce, 1965, 24 × 33
93. Spacer, 1965, 33 × 24
94. Wiejska Madonna, 1965, 32,5 × 24
95. Styczeń, 1965, 32 × 24
96. Szron, 1965, 24 × 33
97. Góry, 1965, 24 × 32,5
98. Balkon, 1965, 24 × 32
99. Motyw zimowy, 1965, 24 × 33
100. Motyw zimowy z siatką, 1965, 24 × 33

Projekt plakatu: Henryk Tomaszewski
Opracowanie graficzne katalogu: Henryk Tomaszewski
Redakcja katalogu: Maria Matusińska (CBWA)
Zdjęcia do katalogu: Pracownia Fotograficzna CBWA — Wiesława Rolke
Redakcja techniczna: Jan Heydrich (CBWA)
Druk. im. Rewolucji Październikowej. Zam. 79/66. Cena zł 8.— M-41

